

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presse og Information

PRESSEMEDDELELSE NR. 37/07

23. maj 2007

Forslag til afgørelse fremsat af generaladvokaten i sag C-438/05

*The International Transport Workers' Federation & The Finnish Seamen's Union / Viking Line
ABP & OÜ Viking Line Eesti*

GENERALADVOKAT POIARES MADURO FORESLÅR, AT FAGFORENINGER KAN IVÆRKSÆTTE KOLLEKTIVE KAMPSKRIDT FOR AT FORSØGE AT FORHINDRE, AT EN VIRKSOMHED FORETAGER EN UDFLYTNING INDEN FOR FÆLLESSKABET

*Kollektive kampskridt, der har til virkning at opdele arbejdsmarkedet langs nationale grænser
eller som forhindrer en virksomhed, der er udflyttet, i at levere tjenesteydelser i en anden
medlemsstat, er imidlertid uforenelige med fællesskabsretten*

The International Transport Worker' Federation (ITF) er en international sammenslutning af transportarbejderfagforeninger med 600 medlemmer i 140 lande, som har sit hovedsæde i London. En af dens vigtigste målsætninger er at bekæmpe bekvemmelighedsflag («flag of convenience» (FOC)). For at udrydde bekvemmelighedsflag i overensstemmelse med denne målsætning, har fagforeningerne i det land, hvor den egentlige ejendomsret til skibet findes, uanset flagstaten, ret til at forhandle overenskomstaftaler for det pågældende skib.

Viking Line er et finsk færageselskab, der ejer Rosella, som er en færge, der sejler under finsk flag på strækningen Tallinn-Helsinki. Besætningen på Rosella er medlemmer af The Finnish Seamen's Union (FSU), som er medlem af ITF.

I oktober 2003 forsøgte Viking Line at udflage Rosella, der sejlede med tab, til Estland, således at Viking Line ville kunne ansætte en estisk besætning til den lavere estiske løn og derfor kunne konkurrere med andre færger på samme strækning. Besætningen og FSU blev underrettet om dette forslag om udflagning, som de modsatte sig. I november 2003, efter en anmodning fra FSU, rundsendte ITF en skrivelse til alle sine medlemmer, hvori det anførte, at den egentlige ejendomsret til Rosella stadig var i Finland, hvorfor det således var FSU, der fortsat havde forhandlingsrettighederne. Alle ITF's medlemmer blev opfordret til ikke at indlede forhandlinger med Viking. Manglende efterkommelse af denne skrivelse ville føre til sanktioner, og potentielt eksklusion fra ITF. Dette bevirkede, at Viking Line ikke kunne forhandle med en estisk fagforening.

I december 2003 december accepterede Viking efter trusler om strejke, et krav om øget bemanning på Rosella og indvilligede i ikke at indlede udflagningen før den 28. februar 2005. ITF trak aldrig sin skrivelse tilbage, og da Viking Line stadig ønskede at udflage den tabsgivende Rosella på et senere tidspunkt, anlagde selskabet derfor sag ved domstolene i England, hvor ITF har hovedsæde. Viking Line nedlagde påstand om, at ITF skulle pålægges at tilbagekalde skrivelsen og FSU forbydes at hindre Viking Lines udøvelse af sin ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten i forbindelse med udflagningen af Rosella.

Court of Appeal, for hvem sagen verserer efter appel fra FSU og ITF, har forelagt en række spørgsmål for De Europæiske Fællesskabers Domstol for at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende anvendelsen af traktatens bestemmelser om etableringsfriheden i den foreliggende sag og af spørgsmålet, om FSU og ITF's handlinger udgør en hindring for den frie bevægelighed.

Generaladvokat Miguel Poyares Maduro anfører for det første, at efter hans mening finder traktatens bestemmelser om fri bevægelighed anvendelse på den foreliggende situation. Almene interesser vedrørende socialpolitik og grundlæggende rettigheder kan begrunde visse hindringer for den frie bevægelighed, så længe de ikke går videre end nødvendigt. Den omstændighed, at socialpolitik er et af EF-traktatens mål, indebærer imidlertid ikke, at foranstaltninger, der træffes inden for dette område, automatisk er udelukket fra anvendelsesområdet for bestemmelserne om fri bevægelighed.

Generaladvokat Poyares Maduro konkluderer videre, at bestemmelserne om fri bevægelighed finder anvendelse på situationer, der involverer to private parter, når de pågældende handlinger, kan hindre andre i faktisk at udøve disse rettigheder ved at opstille en hindring, som de ikke med rimelighed kan overkomme. Dette er tilfældet i den foreliggende sag, hvor den praktiske virkning af FSU og ITF's koordinerede kampskridt var, at Viking Lines udøvelse af sin ret til etableringsfrihed blev betinget af FSU's accept.

Hvad angår spørgsmålet, om de aktuelle handlinger er udtryk for en rimelig balance mellem retten til at iværksætte kollektive kampskridt og etableringsfriheden, bemærker generaladvokaten, at en koordineret politik, der går ud på, at fagforeninger i fællesskab iværksætter kollektive kampskridt, normalt udgør en legitim måde at beskytte løn- og arbejdsvilkår for sømænd på. Kollektive kampskridt, der imidlertid har til virkning at opdele arbejdsmarkedet og at forhindre ansættelsen af sømænd fra visse medlemsstater for at beskytte arbejdspladserne for sømænd i andre medlemsstater, rammer imidlertid lige i hjertet af det princip om forbud mod forskelsbehandling, som det fælles marked hviler på.

Hvad angår kollektive kampskridt, der iværksættes for at afbøde de negative konsekvenser af udflagningen af Rosella, pointerer generaladvokat Poyares Maduro, at det for det første tilkommer den nationale ret at afgøre, om den pågældende handling går videre, end hvad der i henhold til national ret anses for lovligt, under iagttagelse af fællesskabsretten. Fællesskabsretten er i denne henseende ikke til hinder for, at fagforeninger iværksætter kollektive kampskridt, som har til virkning at begrænse etableringsfriheden for en virksomhed, der har til hensigt at foretage en udflytning til en anden medlemsstat, for at beskytte denne virksomheds arbejdstagere. Kollektive kampskridt, der iværksættes for at forhindre en virksomhed i lovligt at levere tjenesteydelser i en anden medlemsstat, når den er flyttet til udlandet, er imidlertid uforenelige med fællesskabsretten.

Endelig anerkender generaladvokaten, at FSU sammen med ITF og andre fagforeninger kan gøre brug af koordinerede kollektive kampskridt som et middel til at forbedre ansættelsesvilkårene for sømænd inden for hele Fællesskabet. På samme måde som der er grænser for retten til at iværksætte kollektive kampskridt på nationalt plan, er der imidlertid også grænser for denne ret,

når den udøves på europæisk plan. En pligt for alle nationale fagforeninger til at støtte kollektive kampskridt, der iværksættes af en af deres forbundsfæller, ville let kunne misbruges. En sådan politik vil have til virkning at beskytte visse nationale fagforeningers forhandlingskraft på bekostning af andre foreningers interesser, og at opdele arbejdsmarkedet i strid med bestemmelserne om fri bevægelighed. Hvis andre fagforeninger derimod har frihed til i en given situation at vælge, om de vil deltage i et kollektivt skridt eller ej, vil denne risiko være afværget. Om det er tilfældet i den foreliggende sag, skal afgøres af den forelæggende ret.

Bemærkning: Generaladvokatens forslag til afgørelse er ikke bindende for Domstolen. Generaladvokaten har til opgave fuldstændig uafhængigt at foreslå Domstolen, hvorledes den pågældende sag bør afgøres. Domstolen indleder herefter sin votering, og dommen i sagen vil blive afsagt på et senere tidspunkt.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

Dokumentet foreligger på følgende sprog: alle

Forslaget til afgørelse er tilgængelig på Domstolens websted

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=DA&Submit=rechercher&numaff=C-438/05>

normalt fra ca. kl. 12.00 CET på fremsættelsesdagen.

*Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Gitte Stadler
på tlf: (352) 4303 3127 eller fax: (352) 4303 3656.*

*Billeder fra fremsættelsen af forslaget til afgørelse kan fås via
»Europe by Satellite« hos*

*Europa-Kommissionen, GD for Presse og Kommunikation,
L-2920 Luxembourg: tlf. (00352) 4301 35177 - fax (00352) 4301 35249, eller
B-1049 Bruxelles, tlf. (0032) 2 2964106 - fax (0032) 2 2965956*